

skab til denne Sag, har udførligt gjort Rede for Forholdet, og jeg skal ikke komme dybere ind paa det. Det fremgaar af de Bemærkninger, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds fremsatte, at der fra deres Side, som administrere Bevillingen, ikke er Ønske om at faa mere, end de hidtil have faaet, og jeg understreger det, som det ærede Medlem udførligt var inde paa, at det er nødvendigt, at der for hver enkelt af Laansøgerne Vedkommende bliver foretaget en ret grundig Undersøgelse, idet det ogsaa for den paagældende selv vilde være overordentlig uheldigt, hvis han fik Laan til Anskaffelse af Maskiner m. v. uden at være i Stand til at udnytte Laanet helt ud og derved ogsaa ude af Stand til at svare de aarlige Renter og Afdrag. Vi maa nemlig huske paa, at det er ikke med disse Laan som med saa godt som alle Udlaan fra Statskassens Side — med Undtagelse af Fiskerilaanene — f. Eks. Laan til Opdyrkning af Hedelodder eller til Husmandsbrug, at Laanene staa i mange Aar, de skulle tværtimod tilbagebetales i Løbet af en halv Snes Aar, fordi Maskinerne slides op o. s. v. Det vilde altsaa være daarligt for en Haandværker at faa ret kostbare Maskiner, som han skal afdrage i Løbet af 10 Aar, hvis han ikke til fulde kan udnytte dem, og hvis hans hele Virksomhed og personlige Dygtighed ikke er en saadan, at han er i Stand til fulde at gøre Brug af dem. I saa Henseende tror jeg, man har Grund til at være Fællesrepræsentationen taknemmelig, fordi den har sigtet Ansøgerne saa godt, som den har, og derved saa godt som friet Statskassen for Tab. Det er sikkert ogsaa, naar hele Udlaansvirksomheden tages i Betragtning, heldigt, at ikke baade den ene og den anden er gaaet i Stykker ved at være bleven lokket til at tage Statslaan til Anskaffelse af Maskiner, som han ikke er i Stand til fuldt ud at gøre Brug af. Det er ganske vist Begyndelsen af en ny 3-aarig Bevilling, her er foreslaaet, men da der ikke forelaa Anmodninger fra rette vedkommende om at faa mere, end der var bevilget, og da det i det hele er betænkeligt at forøge Statens Udlaansvirksomhed, har jeg ikke haft Anledning til her at foreslaa en Forhøjelse, og selv om det kunde være rart at have Penge at laane ud af, maa jeg dog sige, at jeg ikke med Tak kan tage mod det Ændringsforslag, som det socialdemokratiske Mindretal har stillet.

Jeg tror dermed at have omtalt alle

de Ændringsforslag, som vedrøre selve Indenrigsministeriet — jeg kommer siden til Postvæsenet. Men det vil vist være rigtigt, at jeg gør nogle Bemærkninger om de Samraad, der have været afholdte vedrørende Indenrigsministeriets Budget. Der er da først Spørgsmaalet om en eventuel Forhøjelse af Tilskuddet til Teknisk Skole i København. Det er ret udførligt omtalt af to ærede Medlemmer, og jeg kan for saa vidt spare mig en Del Bemærkninger. Lønningerne ved Teknisk Skole, altsaa det tekniske Selskabs Skole — alle ere klare over, hvilken Skole der menes —, ere meget lavere end ved de andre Skoler. Næsten alle Lærere ere Timelærere, og derved kommer Forholdet grellere frem, end om de vare fast ansatte. Af de omtrent 120 Lærere ere kun de 9 fast ansatte. En stor Del af Arbejdet eller næsten alt Arbejdet falder i Vintertiden, og det gør, at man ikke uden videre kan sammenligne deres Lønning med Lærernes Lønning ved Skoler, hvor de arbejde hele Aaret rundt. Ved Teknisk Skole maa Lærerne være forberedte paa, at de, naar Foraaret kommer, ikke længere have den Indtægt, de hidtil have haft ved Timeundervisning, de maa saa se at skaffe sig noget andet, og det er sikkert overordentlig vanskeligt. Ogsaa denne Omstændighed gør, at det bliver vanskeligere for Skolen at skaffe sig virkelig dygtige Lærerkrafter, naar den ikke kan forhøje Timelønnen saadan, at den staar nogenlunde paa Højde med Lønninger ved andre Skoler her i København. For Tiden ere Begyndelseslønningerne ved Teknisk Skole, som oplyst af det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (H. Neergaard), 1 Kr. 25 Øre i Timen, det har den været lige siden 1876, da Skolen begyndte. Saa gik man i 1899 til en lille Forhøjelse, saa at de, der bleve ved at være Lærere i mere end 5 Aar, kunde faa 1 Kr. 50 Øre i Timen, og det har man saa staaet paa i de 11 Aar siden. Nu maa man foreslaaet — og saa vidt jeg har forstaaet, have ogsaa Lærerne ment at kunne være tilfredse med det — en Skala, hvorefter der hvert fjerde Aar bliver givet et Tillæg, saa at de efter 4—8—12—16 Aars Tjeneste faa et Tillæg, hvorved de bedst betalte komme op paa 2 Kr. 25 Øre i Timen. Naturligvis kan man ikke helt nøjagtigt regne ud, hvormeget det bliver, men efter den Erfaring, man har, gaar man ud fra, — idet en saadan Forhøjelse af Timelønnen maa medføre nogen Forhøjelse af Lønnen for de fast ansatte —, at de første fire Aar vil medføre en aarlig Udgift af 36,000